

ՈՒՂԵՐՁ Ա.Ի ՆՆՉԵՑԵԱԼՍ.

Ուրտ իմ ընդէր ձայնատու
Յանկարծ յողբոց երգ զարթնու,
Եւ զարտատուս վըշտարար
Սիրէ հեղուլ ի քընար:
Որպէս որբոյ լալագին
Կացեալ ի նինջ առ մահճին,
Խուն ինչ փակեալ զաչս ի քուն
Յանդորրութիւն իւր ոգւոյն,
Հարթնու անդէն ողբերգակ
Յաշխարանացըն նըւագ.
Կամ որբացեալ վարուժան
Մօրն առ ի սէր ըզձական,
Սինչ գեղանին առաւօտ
Բանայ ըզգէմս անազօտ,
Այգուն այգուն ընդ լուսոյն
Զարթնու հըծծել զիւր մընչիւն,
Լացից եւ ես արդ հանգոյն,
Յիշատակաւ որերոյն,
Որոց յաւէտ սիրտս ի ցաւ
Հատեալ ի յողբ մաշեցաւ:

Իբր ըզթառամ ազազուն
Տերեւ վարեալ ի հողմոյն,
Սիրտ իմ թալուկ կենալիք,
Ո՛չ յիս գընի ընկեցիկ.
Կամ ալէտանջ ի ծովէ
Վիժեալ կոհակ մըռընչէ,
Եւ ես սարսիմ հողմակոծ
Էնդ յիշատակ մեռելոց :

Ահա շընչէ ի սըլացս
Հողմ ցըրտագին ի լերանց .
Բարձրագագաթն օդապարք
Հեծեն ի գողըս կատարք:
Ճաճանչագեղ երկնային
Դէմք ընդ քօղով մըթագնին .
Ահա լըսեմ ըզմահուն
Շանթից աշեղ ըզբոմբիւն .
Տարերք ի գողս ահաբեկ,
Համայնաջինջ կան ի վէգ:
Ի գագաթանց սըլացիկ
Սուզին ի վայր մինչ կաղնիք,
Եւ թաւահեր ի սաղարթ,
Ճըռընչեն ծառք հողմատար:

Բըքայորդոր ի հողմոյ
Խուսեն աերեւք ի ճիւղոյ .
Ո՞ թըւեսցէ ըզնոսա,
Զորըս վարեալ հողմ գընայ:
Կամ նըկատել տընկոց բոյս,
Բզշառաւիզս որք ի լոյս
Վայրահակեալ յարմատոց,
Թառամեցան հողմակոծ:
Բզծաղկատու պաճուճանս
Մարգք եւ մարմանդք մերկացան .
Հունձք շահաւէտք ի մանգաղ
Մըշակին արդ գան ի քաղ:
Եւ ի հովիտս այս անձուկ,
Հանգոյն ի դէմս մահացուք
Ահա տեսի վեր ի վայր
Շըրջել մահու նետահար,
Որք ի ծընունդ կենսատու
Ի գիրկ սիրոյն ըստընառու
Նախ քան ըզմեղ ծաղկեցան,
Աստ գեգերել միաբան.
Որոց գարձեալ ըզկենաց
Հանին յԱստուած յանդ զընթացս,
Բզցօղս աչացս այս ի լոյս
Խընդրեն ի մէնջ արտասուս:
Ո՞վ ծուփք անբիծ ցողք աչաց,
Աստէն ի տողս իմ վիժեաց,
Որք ըզիմօք գիրկս արկին,
Արտասուելով ցողագին.
Որք անձկալից գողգոջուն
Առ ցուրտ մահճօքըն մահուն
Եղին ըզծունը ի շընորհ
Նընջեցելոյ սուրբ եղբօր:

Ո՞ւր իցեն արդ այնոքիկ,
Ո՞ւր մահածինքն առաջինք,
Ոյց ի շըրթունս վարդագոյն
Հանգեան պայծառ շողք լուսոյն .
Ո՞ւր իցէ այն մեր եղբայր,
Եւ կենակիցն ընդ մեղյար .
Եւ ուր, աւաղ, մայր մանկան,
Կենդանատուն ըզձական,
Զորով ի գութ մայրենի
Ածէր խընամ սիրտլի .
Զի վայելուլ ի հասակ

Տարեալ՝ լինէր սկատանեակ,
Եւ մոռանալ ինք նովաւ
Կարծէր ըզվիշտ եւ ըզցաւ:
Զիարդ, ով մահ վրշտարար,
Էզցօղս արկից ի համար
Եւ ըզբողոք համօրէն
Մահկանացուաց ցանդ ըզքէն,
Էզչառաշանս սըրտակաթ
Շըրթանց յաւէրժ անարատ,
Որոց սըրտից կարեվէր
Զերգըս մահու ուսուցեր:
Կաթիլս ցողոց գուք չերմիկ
Ցողեցէք աստ սիրելիք.
Ի փառս նոցա ըզքընարս
Լարեալ՝ հարէք ոգեսպառ.
Զորս գու վարեալ ի յըսպանդ,
Հաներ մահուան ի սեղան
Որպէս գառինս ըըսնակամ
Կանխեալ ի զոհ տարաժամ:

Ի յապարանս իշխանի
Էզքայլափոխսըդ տեսի,
Կըշռեալ ըզնետ մահական
Հարեր փառօքն ի կործան.
Իբր ըզդըզորդըս ուազմից
Կործանելոց գահոյից,
Եւ աղաղակք ամբոխին
Ցունկն իմ ի լուր հընչեցին:
Եւ ընդ յարկաւ տընանկին
Տեսեալ ըզկոյսն որդեծին,
Պարկեշասասուն նա շուշան
Սընեալ յանզարդ բուրաստան,
Գալստագընաց թաքթաքուր
Առ նա մըտեր որպէս հիւր.
Հընչեցին յարկք ի լալիւն
Ցողբոց քոյին գառնագոյն:

Աւաղ իմոց անձկալեաց,
Աւաղ եղբարց սիրելեաց,
Որք ի գըրկաց փափկասուն
Թրուեան յաշխարհ վեհագոյն:
Ո՞հ սիրտ անարդ ընկեցիկ
Կայ թառամեալ զերթ ծաղիկ,
Վաղամեռիկ մանկութիւն
Թողու զտիոց պերճ արբուն:
Անդ իբր անպէտ եւ ջախչախ
Քընարք երդիչք սէր չըքնաղ.

Բեկորք նոցին ցիր եւ ցան
Ի վայր անկեալ կան կոխան:
Թաւալդըլոր ընդ երկիր
Որպէս գերբկաց ծանրակիր
Ամանակին ի հարուած,
Վէմք խորտակին ճարտարաց,
Եւ թառամի վայրահակ
Գերեզմանին այն պըսակ,
Զոր մայր յորդին սըրտահաս
Կապէր շիրմին ի ճակատ:
Հոդիահրաշ սէր անանց,
Հաւատք արդար, յոյս յԱստուած
Անդէն միայն թեւապար,
Մաղթեն հանգիստ ամս յամայր:

Սիրեմ գընալ այցելու
Ես յայն շիրիմն անդորրու,
Որ մենաւոր ընդ նոճեաւ
Կայ ի կենաց արդ զըրաւ,
Ուր ըզմաղթանըս սըրտի
Ի սուրբ սեղան հանէի,
Էզմամուապատ վէմ սընդոյր
Շըրթանցս օծել ի համբոյր,
Կամ վաղամեռ սիրելոյ
Առհաւատչեայ իմ սիրոյ
Շաղիկս ածել պըսակաւ,
Սըփուել նորին ըզշիրմաւ:
Ո՞հ վրշտացեալ աչաց քուն
Ո՞ տայր յաւէրժ ձեզ հանգոյն:

Քեզ յանձն, Աստուած, կենաց Տէր
Էընընջեցեալս առնեմք մեր
Որք ի յերկրէ թեւաբոյս
Սլացան յանվերջ ի նոր յոյս
Որպէս ընդ ծովս ուղեւոր
Աստէն ի ծուփս երկրաւոր
Նաւարկելով տարագիր
Հասին յանմահն ի յերկիր,
Որոց հորդեալ ընդ ուղին
Եւ կարկուրայք մեր ծըփին,
Աչա եղերք մահական
Հանգէպ աչաց մերկանան,
Սուղ ինչ աստէն ուղեւոր,
Հասցուք յաշխարհն ահաւոր;